

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese tóta Marti sér'a,
- dar prenumeratiunile se príimescu
in tóte dílele.

Pretinlu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu trilanu: 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte síodieniele sí banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea dirigitá a diurnalulu:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se príimescu cu 7 cr. de
linia, sí 30 cr. taese timbrale.

Gomedii ungresci,

scrise in cantece romanesci.

Stau pre locu sí me gandescu,
Sí pururea planuescu,
Cautu o cale de scapare,
Fia cale, ori carare;
Dar' in dar' a mea gandire:
Ne-apropiemu de perire,
Sí nu-e vorba de scapare,
Cà-ci reulu e de totu mare
Ici in tiér'a ungrésca
Sub domni'a cea turcésca.

I.

Ómenii de la domnia
Emuléza in prostia,
Kerkápoly planuesce
Duoi cu duoi totu inmultiesce,
Sí elu vre restulu sà fia
De duoi ori duoi câte-o mia, —
O problema díavolésca,
Tiér'a ca s'o pacalésca.

Sí-apoi candu in díet'a tierci
Vine întrebarea darei,
Déca vre-unu omu de-omenia
Spune cà 'n ce seracia
Traescu popórele tóte,
Kerkápoly 'ndata scóte
Unu proiectu síodu de bugetu,
Sí graesce grosu d'in peptu:

„Am problema 'ncantatória,
Pentru noi fericitória,
De-mi succede-a-o resolvá:
Tiér'a eu o voiu scapá! . . .
D'in duoi ori duoi cum sà fia
Restulu curati de o mia?
Atunci: Vivat Ungari'a!
Pentru noi va fí glori'a! ! ?“ . .

Sí-atunci cét'a tamaiéta
Sta cu gur'a sa cascata,
Crieri li se facu in apa
Sí cu-o gura ei indata
Striga: **Éljen!** ! ne'ncetatu.
(Ati vediutu planu minunatu? !)
Pop'a **Elek** sta pre pace
Pone tóta cét'a tace, —
Atunci elu d'in réspotere
De la díeta cuventu cere,
Sí-ácelu cuventu a sunatu:
Éljen! — lucru minunatu! !

Standricu Voinicu.

Corespondintie.

I.

— Tandala extra Pacala. —

Dulcissime frate Pacala!

Síedeam in prém'a cetatii **Buheloru**, pre unu delu in fa-
cêa sórelui, sí sucindu pre mstetie, meditam: de unde mi-ar
dá noroculu unu stipendiú? sà potu merge la astronomia, sà
invetiú vragitori'a d'in stele sí cometi; — candu audu trim-
bitiandu post'a pre drumulu de sub delu, — mi apucu clabe-
tiulu in mana sí alo! pe ripa in diosu, candu mi-para, cà
nu fugi tare, me mai dam sí de a div'a; deci éca-ta-me hop!
ca unu granatiru inaintea postei.

Postasiulu, pretenu de cruce, pricepù ce voescu; stete
loculu sí fore sà întrebu, mi-întinde in mana unu papiru pa-
turosú sí pictorosú. Eu mai mortu, cà e bancuta de o suta de
zloti, nu mai sporescu vorbe, ci bagu papirulu in buzunariu,
sí multumandu-i mi-iau adio, stringendu-lu de mana, càtu 'lu-
trecura lacrimete.

Apoi voiosu, cà am potori, me luai fluerandu la **Beiu-
síu**, sà me doftorescu la „Kópincza“, cà me cam dored capulu.
Candu ajungu la ospetaria, acolo pretenii cei veterani, ca ba-
tuti cu maíulu, voiau sà seracésca pre Szónyi de beuturi, unii
se risipiau in jocu, ca Friculiciu dá pre vaca, càtu cuge-
tai, cà plesnesce indata: me punu la ordine aprópe de usia sí-

mi facu pontulu, poftindu unu portionu de „gujás“, apoi la vinu pre întrecute, pone mi-para, că veļu totu stele pre po-dele. Vine vremea de platitu, scotu papirulu falosu să vedu de căta valóre e; brv. . . drace! Éca nrulu 40. ex 1872. d'in „Gur'a-Satului“. Ce să facu acum'a? Me tragu incetisôru pr'între ômeni catra usă, apoi, să fi vediutu, candu pusei petiorulu pre pragu, cumu o sprengai, ca unu spiritusău nalu-cosu, abiă me oprii in dēlu la cimiteriu, unde perdeamu noi tempulu cu fisic'a, matematic'a sî grec'a, candu eramu studin-ti in Beusău; me pusei la hodina pre unu porșioru de fenu, despaturu hirlapulu, cetescu . . . cetescu . . . întorcu pre cea-l-alta paginu, me surprindu candu vedu epistol'a ta deschisa adresatu mie; cetescu, cetescu . . . apoi, să scii frate, că am risu de patieni'a ta, pone me durea stomaculu.

Ausculța acum'a cumu am pricostitu-o eu.

Scii bine, eu sum gimnasticusău mare sî renunitu, d'in acestu simplu puntu de vedere, temendu-me să nu intru in ierna fore postu, să totu postescu, me decisei a me insinua d'între gimnasiile, ca, pentru o platutia bunisôra, să invetiū studin-ti la artea mea, la ce altu-cumu sunt sî deobligati. Me ducu. Candu sum la usă a directiei, audu in launtru unu fremetu de vorbe: „Eu nu vreu să sciu că sum responditoriu pentru banii societatii; de o luna totu facu pe computulu darei de ratiocinu, inse **ex nihilo nihil fit**. Voiu dechiară in faciea lumiei, că Pacala sî Tandala sî-au cum-paratu opinci pre banii societatii.“ Dupa aceea suni altu glasu mai moșiescu:

„Nu e altu mediu-locu a astupă gurele blastematiloru ce ne timbrăza atātu de reu înaintea lumiei, decâtu să dămu pres-curi pe ei la baserica, să tienemu pe ei postulu Precetei îndereptu, apoi: videbunt illi: a Deo erit poena super eos, qui maximam ingratitude monstrant versus superiores suos; judecă-i-va pe ei tribunalulu cerescu.“ In intru erau dlu dîreginte sî Draxinu.

Me cuprinse o frica mare, eram dubiu să intru in launtru. Me sufulu bine sî engetandu, că dōra nu me voru cunōsce, mi cercu noroculu, sî sciendu regul'a, me aruncu ingenunchi la petiōrele dlu dîreginte; dar ce să vedi: candu voiam să-i sarutu man'a? ! me apucă de o urechia, Draxinu de alt'a, apoi erumpu in strigare uriasă pe hetesău:

„Ioni! Ioni! vina cu maciuc'a! am prinsu becherulu celu catanosu, care vre a ne ucide moralicesce!“ Avui norocu in istefăme, că isbii pe unulu de unu pariete pe cea-l-altu de altulu, apoi dau să esu afora. In usă me împedecai in Ioni, dadui sî eu elu la o parte, sî eu ast'a o tulii d'in Beusău, grabindu a-ti-o comunică sî tie pone e calda.*)

Alu teu frate:

Spinusău, 30. oct. 1872.

Tandala. m. p.

II

Scrisorile lui Pacala catra Tandala,

Frate de cruce!

De candu am haladuitu in bikesăgu sî cu becșiletyu pr'in tiér'a mamaligariloru (care cu altu nume mai neme-siescu se numesc sî a tocanariloru,) unde între altele mi succese, spre celu mai mare büszkesăgu alu nostru, a alege, in loculu colui, care se lapedă de noi, pre multu hiresălu sî tudosulu Ba(r)ta-lu, care acum ugyan, că ne cōsa, — imi pare că-su mai viganu, sî nu me mai ducu pe la tērguri, ci totu numai la marturii, nu mai beu vinarsu, ci numai horinca, nu mancu smentana, ci numai grosioru, sî nevés'ta nu-mi mai face mamaliga, ci totu numai tocana. Pe scurtu — ca multi altii — éra pe scurtu — me stramutai sî eu cu totulu, in cătu abié me cunoseu cu pre mine, intoema ca deputatulu Naseudeniloru — pre Muresăanu. Ei, ce să faci — astu-feliu e lumea, cauta să te faci — unguru. — Destulu sî ti bogatu atăt'a, că eu, ca unu nou cive ungu-

*) Ca nu cumn-va respectivii să se pré arda cu ea, sî astu-feliu să ni péra speranti'a catra pocăirea loru, — o publicămu acum' d'upa ce s'a mai recitu.

rescu de falca romanésca, (ca membrii societatii „Májor Péter“) am trecut pr'in multe metamorfose, pana ce me facui cea ce sum, sî atâte am mai patitu sî am vediutu, in cătu, ca să ti-le potu enară tôte, s'ar recere mai multu tempu, decâtu, ce va trece pana la darea de séma a Di-rectiunei Asociatiunei d'in Aradu. — Deci te multumesce si tu cu pucinu, ca cutare poetasău picatu, atātu de la ablegatia, cătu sî de la vladicia, — sî te multumesce cu pucinu, ducu, ca secretariulu-secretariu alu unui vladicu inca in putere, — nu cum va s'o patiesci si tu, ca cutare anteluptariu pe la congressu, séu ca cei ce facu baserica romanésca in Dev'a. . . . .

Sperand deci a te afă modestu, ca pre Lauranu, me voiu nisui a-ti impartesi unele d'in nenumeratele mele pa-tienii patriotice, ca să mai scii sî tu, ce se intempla in ast'a mare lume culta-ungurésca. —

Reservandu-mi dreptulu a-ti scrie de alta data, despre cumu mi petrecui pr'in mai multe parti — ale Daciei lui Pist'a, — me marginescu a ti scrie numai despre alegerea nou-lui metropolitu in Sibiu, de unde neci eu nu potui lipsi, intoemai ca dlu Babesău sî . . . . . că-ci fara noi, neci că s'ar fi potutu face cea ce s'a facutu, — sî pr'in urmare nou alesulu numai nōa pōte, sî trebue, să ni multumesca, că s'a alesu. —

Sosindu demaneti'a la Sibiu, între cantace sî hori, nu me neci oprii pāna la „Imperatulu Romanu“ ca fostulu cive alu seu. —

De candu man'a m'a facutu, nu am vediutu atāti'a popi invetiati, sî atāti carturari éra invetiati, adunati intr'o gramada; dar scie naib'a, între acesti multi parinti santi sî carturari rari, vai multi mai erau slabi, nu de trupu — ci cumu-va de capu sî petiōre, că vai multi mai vediui leganendu-se — slabiti d'in petiōre. —

Pe semne numai astu-feliu potu sî trebue să se aléga metropolitii. — Ah! ce bine ar fi, să alegemu in tōta lun'a metropolitu, — că-ci de locu m'asf face crismariu.

Ti-poti intipui, frate, ce lucruri minunate se mai in-templara aici, — asié de minunate, încātu neci nu potu să ti-le spunu, — nu, că-ci acele nu se potu spune. — In tōte a fostu ordine scii, ca pe atia, insufletire ne mai pōme-nita, cumu să nu? că ajungendu deputatii la Sibiu a dōu'a di sî sciura cui voradă votulu, — că-ci vedi, convictiunile nu se cocu pana in Sibiu.

Dupa multa beutura, dispute,svadi sî promisiuni, in-fine sosí sî diu'a alegerii. Eu sî cu Babesău eramu siguri că vomu fi alesii . . . . . — numai un'a ni-a stricatu, că nu s'au alesu duoi metropoliti de o data, ci numai unulu, sî astu felu manastirile perdura pre multi sî multe. —

Pacalitu atātu de multu sî nimicitu in planurile sî ilusiuile mele atātu de tare, mi-propusei, ca să nu mai fiu neci serbu, neci némtiu, neci mecedonu, neci nimicu, ci nu-mai romanu, că de n'oiu poté fi astu-feliu alesu séu denu-mitu de vladicu séu metropolitu, celu pucinu m'oru alege biren in satu, sî eu totu voiu fi conducatoriu. —

Am picatu dara sî eu sî Babesău d'in metropolia, — sî acum asceptămu numai să i-ai tu spre sciintia, — dar nu face nimicu, lasa că va mai fi alegere, candu apoi ni-a succede mai bine. —

Totu ce me supera e, că nu potui face galecra mai multa sî n'am sēpte randie, ca fostulu protopopu alu Brasoveniloru.

Despre cele-l-alte — cătu de eurendu, sî pana atun-ci'a remanu

alu teu frate de cruce:

Pacala.

Meditatiune.

Dōmne, Dōmne! cumu trecu vremile, sî cumu se mai întorce rōt'a vremei, apoi cumu să intorcu sî ômenii dupa rōt'a vremei. — Dōra pentru acea sî facu a une-ori lucruri cu capulu in diosu? că-ci precumu e omulu, asié e sî lucrulu. — Éca acusi e anulu, de candu a muritu sî Ianculu, seraculu. Ianculu, carele o data érá domnulu domniloru, pen-

tru-cà a luptatu pentru tron, pentru imperatul, pentru dinasti'a acestui'a, pentru natiunea si baseric'a sa. Si cumu se schimba vremile!

A moritu parasitu de cei ce i-a magulitu o data; — dar' totu-si nu l'a lasatu nati'a, serac'a, cà-ci chiaru pe vremea alegerei de episcopu la Aradu va fi anulu, decandu a serbatu nati'a, serac'a, parastase peste parastase pentru iubitulu seu fiu. Si cumu se mai schimba vremile! chiaru pe acea vreme, adeca candu tienea nati'a aceste parastase, séu si mai bine: adeca chiaru pe vremea alegerei de vladica la Aradu va fi anulu, de candu s'a tienutu si la *Orade*, in baseric'a greco-orientala romana, unu parastasu pentru *Damjanics* si pentru cei 12 ortaci ai lui, generari magiari la 1848. — 1849. parte apoi spendiurati, parte impusicati la Aradu, — cari au luptatu contr'a tronului, contr'a bunului nostru imperatu, contr'a natiunei sale si contr'a bisericeii greco-orientali.

Velf'a la acestu parastasu a fostu éra-si unu vicariu episcopescu romanu gr: or: de la Orade; — sciti care vicariu? acél'a cu programulu de la *Chisineu*, ce se incepea cu: „Kedves Janikám!“ si finiá cu „anim'a mi-e la *stang'a*, éra mintea mi-e la *drépt'a*!“ acél'a care a fostu inspectoriu scolaru a guvernului ung. pre carele apoi mai tardiu l'amu pusu noi, cu votulu nostru celu greco-orientalu romanescu, de presiedinte la Orade. — Dómne, cumu se schimba vremile! — Óre noi cei ce l'amu pusu pe Dlui de presiedinte la consistoriulu celu d'in Orade, si noi, cari amu serbatu parastasulu pentru Iancu, nu l'amu potè alege pre Dlui si de vladica la *Aradu*? — cà-ci chiaru pe vremea alegerei va fi anulu, de candu serbaramu si noi parastasulu lui Iancu, si Domni'a-lui parastasulu lui *Damjanics* et consortes. —

Dómne, Dómne! cumu se schimba vremile! *)

Pipirigu.

O reflectare.

Moldovan Gergelg in „Alföld“ se plange, cà diurnalic'a romana peste totu pe toti acei'a, cari nu consentu cu interesele nationali romane, i inferéza de tradatori de natiune si renegati; dara elu unulu, nu crede, cà toti romanii de acést'a parere n'ar fi sclintiti de ereri:

Bine, dar sà audímu ce ne povesteste Stanu patitulu despre unu casu analogu:

Dice, adeca, cà elu in caletori'a sa s'a dusu sà-si cercoteze pre unu amicu alu seu in cas'a nebuniloru, pre care aflandu-lu d'in conversare, cà chiaru mintea nu i-ar fi lipsindu, lu-ntréba cu mirare: cumu de elu se afla in cas'a nebuniloru? Amiculu seu pusu sub paza i raspunde cà: elu in mai multe ronduri a afirmatu, cumu cà tóta lumea e nebuna! éra lumea i-a respunsu cà elu e nebuu! si asie remanendu singuru, a fostu datu de catra majoritate in cas'a nebuniloru!

Ce cugeti óre, prietene Moldovanc, natiunea, care si-da spresiunea sentiemintelor sale pr'in diurnalic'a romana, merita a fi deportata in cas'a nebuniloru, séu DTa, care pentru propagarea intieptiunei DTale, nu te priimesce nici celu mai moderatu diurnalu romanescu, ci te affii silitu a te tóri candu la unulu candu la altu diurnalu unguro-jidovescu?!

Sfredelusíu.

*) Ba eu dícu: sà-lu punemu vladica! Dómne, ba tare se schimba vremile! !

Catiti'a.

'FAND'A si MAND'A

T. Audítu-ai frate Mando, cà unu óre care *Pogány József* (*Stoltz*) a luatu-o la sanetós'a cu 80.000 fi. d'intr'o banca?

M. No, da cum nu, apoi de acesti patrihoti magiari sunt dejà fórte multi.

T. Da, da, ast'a si io o intielegu, dara aceea nu intielegu, cà de ce se pune între parintese *Stoltz*, candu elu e numai *Pogány*?

M. Sormane Tanda! da nu scii tu, cà unguuru candu óre care jidovu unguorisatu face vre o fapta stralucita, chiaru si in strainetate, atunci ar fi fostu „*hazánk fia Pogány*!“ éra candu face unu furtu, atunci i pune si numele originale, ca sà scie lumea, cà nu unu fiu d'in natiunea nobile alui *Arpád* a furatu, ci unulu d'in cea alui *Izrael*, adeca unu renegatu.

T. Aha, acú intielegu!

T. In urm'a urmeloru te voiupotè vedè si pre tine omu asiediatu.

M. Ce, dóra scii vr'unu postu bunu pentru mine.

T. Chiaru pentru tine.

M. Apoi e brandia, numai tu nu-ti stricá renumele, recomandandu-me, cà-ci mi scii naravulu; ci lasa pre altii sà me recomende. — Scii tu bine, cà eu sum unu calificatu d'in tieri straine, mi place sà si beu bine si ca absolutu de bursiensiafturi, mi placu noptile si diorile cam sgomotóse, si ca democratú sà me facu pretenu si cu tiganii, cu unu cuventu, am calitati emnente. —

T. Chiaru astu-feliu se receru acolo; dar ca sà fi omu de plinu, ar fi bine sà-ti iai de socfa pre vr'o sva-bóica — si-apoi tóte oru fi in ordine.

M. Ei bine, va fi pe voi'a ta, deci acum sà-audu, unde e acelu postu?

T. La preparandi'a de statu d'in *Dev'a*. —

M. De bucuria mane me imbetu! . . . .

T. Scii tu pentru ce se dice cà voiesce Tribunalulu reg. d'in *Oradea-mare* a nemiei testamentulu eppulu *Iosifu Papp-Szilágyi*?

M. De siguru, pentru ca sà aibe papistasii mai multi bani, cà-su sormani seracii.

T. Nu. Ci sà nu se mance si banii acesti'a, ca ceialti bani natiionali. . . . .

T. Cetitu-ai, cà renumitulu *Rózsa Sándor*, generalu alu unguuriloru d'in 1848, petrece de unu tempu in *Gherla*? —

M. Óre pentru ce?

T. Pentru cà nu peste multu are sà capete unu dominiu mare in *Ardélu* si titlulu de grofu.

T. Scii cine va fi episcopu in *Orade*?

M. *Schönbach*!

T. Ba.

M. Atunci de-abuna séma *Ioni-Leben*.

T. Ei si cumu ai inghicitu!

T. Ho, ho, frate Mando!

M. Ce-e mai, ce e?

T. Te intrebu, ce mai face lucratoriulu de lemn *Georgiu Mateiu* d'in *Lipova*, — scii tu cel'a, care face turnuri la basericu?

M. Dar ce me mai intrebi? — face d'in capu.

T. Si pentru ce?

M. Ti voiu raspunde alta data, cà acum sum obositu.

Anecdote.

Unu tata avendu unu fetioru cu numele Nicolae, care sub neci o conditiune nu se aflá plecatu de a se casatorí, desí erá in vrest'a trecuta de a mai serví la militi'a permanenta. aflandu-se cu certificatu de risaverse (vulgo: Ersatz-Reserve) lu-provocá d'in nou, ca ori si cumu sà se casatorésca, cà-ci asíe flacau nu-lu mai póte tienè. Deci i'a pusu unu terminu preclusivu de 3. dile de ganditu, spre a se dichiará neconditunatu, cà este aplecatu a pasí la sant'a taina a casatoriei. —

Esindu Nicolae mahnit d'in casa afara in avlia, incepù unu cocosiu a cantá „Cucurigu!“ „Cucurigu!“ — Nicolae in gandurile scrióse, cà tatalu seu lu-silesce a se casatorí, esclamà: „*Hesí cocosiu! cà sî pre tine te insóra tat'a.*“

Unu altu parinte d'in motive relevanti, cà fetiorulu lui „Irimia“ ar potea face o partiá buna, fiind-cà se afla mai multe fete bogate de marítatu, i-díse: Ausculta-me fiule Irimia. Tu esci acum'a ajunsn la vrest'a de a te insorá, Te sfatuescu, ca sà nu mai intardiezi, ci sà pasiesci sî tu in acestu stadiu a adeveratei fericiri pamentesci, cà-ci numai pr'in acést'a institutiune divina póte ajunge omulu sî la etern'a fericire. Io, vedi, inca am facutu asíe, iubítulu meu fiu, sî éta cà-su fericitu, sî cu voi. — „Ei bine, tata,“ díse fetiorulu, „tie ti-a fostu mai usioru, cà tu ai luatú pre *mam'a*, dara io cautu sà iau un'a *straina*.“ —

Ursici.

(*Unu testamentu curiosu sî cam unicu in febiulu seu.*) Dilele trecute a incetatu d'in viétiá, la Paris, marchis'a C. de R. care lasase unu testamentu misticu. Mostenitorii fura fórté surprinsí candu aflara, la deschiderea lui, cà unu legatu pré originalu. ce erá cuprinsu in elu, ii silí sà cerce de a declará nulu acestu testamentu. sub cuventu, cà facultat le mintale ale bogatei loru matusié li pareau puefnu derangiate. Legatulu in cestiune. — caus'a acestei supositiuni amabile sî caritabile, — consistá intr'o suma de 100.000. franci, cu care gratificá pre betranulu ei profesore de musica, sub conditiune: *de a se duce, in compania cu trei musicanti, la cimitirulu Père Lachaise, in du'a fia-carei septemani, candu marchis'a avea obiceiulu sà dee câte o serata musicale, sî de a esecutá a-colo. pre mormentulu ei, câte-va bucati, ce a avutu in grige de a le specificá.* In numerulu acestor'a se afla o uvertura compusa de testatrice, pre care din-s'a o cantá in fia-care anu, in di'a nascerei sele.

(§.) — Óre ce mai face „brav'a“ tenerime romana d'in Aradu?

— Inca totu musce prinde!

(*Omulu cu anima.*) Duoi domni treceau puntea preste gârta. Unulu arunca unu banu la unu cersitoriu.

— Ce te-ai apucatu sà faci? intréba companionulu seu.

— Dau de mila acestui nenorocitu.

— En vedi frate, este orbu? n'am bagatu-o de séma, cà-ci este singur'a infirmitate, care me imladia sî am totu-de-aun'a o bucata de cincí dieci bani disponibile pentru unu omu, care nu vede.

Sosescu la cel'a-l-altu capu alu puntii.

— Ei bine, díce celu d'antaiu d'intre ei, — éta unu altu orbu.

— Eu sà-i dau ce-va acestui'a? . . . .

— Pentru ce nu?

— *N'are anima . . . . : elu face concurentia celui'a-l-altu orbu!*

(§.) In contr'a colerei medicii prescriu nescari picuri, ca lécu infalibilu. Si soc'a apotecariului d'in Aletea a repausatu de colera lunga apotec'a plina cu de acele picaturi. — Cumu se póte, ca sciinti'a cea mai frumoasa sà fia atátu de neperfecta? !

(*Incercare de gramaticu*) Stapanulu unei case de comereciu. incelatu de mai multi gramatici, s'a experimentatu sî s'a incumintitu mai multu decátu unu sierpe.

De una-di i se presenta unu amatoru de a ocupá functiunea de gramaticu:

— Scii sà faci socotéla acuratu sî fore radietura? ilu intréba stapanulu.

— Da, domnule.

— Dar déca s'ar intemplá, sà scrii unu cuventu in locu de altulu?

— Lu-así rade.

— Scii incai sà radi bine? Ia rade-mi cuventulu „*detoriu*“ depe acést'a pagina.

Aspirantulu apuca briceagulu, sî dupa câte-va secunde cuventulu disparuse ca pr'in minune, fore a lasá cea mai mica urma.

— Drace! esclama strapanulu casei imarmuritu, nu sum eu nebunu, sà incredintésu interesele casei pre manele unui gramaticu, care rade asíe de iute sî asíe de bine.

Tóc'a Redactiunei sî a Administratiunei.

Dlui *Simeonu Pusicasu* in *Sedemeteru*: D'in primulu trilianiu ni detoresci cu cruceri 50. Sum'a acést'a o aseptámu.

Dlui *I. O.* in *Domanu*: DTA ni detoresci cu fi. 1. d'iu trilianulu Ian. — Mart. 1873. Ilu ceremu.

Dlui *Novacu* in *Radn'a*: Cererea ti-amu implinutu-o. Promisulu concursu spirituale va fi bine-venitu, mai alesu candu acel'a se va *margini* in a adun'a povesci, fabule, ghicituri, anecdote sî alte glume *poporali*. Abonamentulu ti-este espiratu, poftimu a-lu reinnoi!